

Bemærkninger til kapitel II:

Det organisatoriske grundlag for planlægningen.

Bemærkninger til § 3:

Trafikrådets forskellige organer m. v.

Til stk. 1.

Om bevillingsrådet og direktionen.

Hovedopgaven for trafikrådet bliver at træffe alle mere betydende afgørelser med hensyn til selve *planlægningen* af trafiknettet og fastlæggelsen af hovedprincipperne for nettets *trafikering* samt at formidle de fornødne *bevillinger*. Endvidere må der sikres et effektivt samarbejde med andre myndigheder, hvis interesseområder berøres af trafikrådets koordineringsarbejde, eller hvis beføjelser kan få indflydelse på planlægningen og forvaltningen af den kollektive trafik.

De beføjelser, der således må samles hos selve den fælles overledelse for hovedstadens trafik, er så væsensforskellige, at det synes mest hensigtsmæssigt at opbygge trafikrådet af to led, et planlæggende og administrerende samt et bevilgende organ.

Afgørelsen af, hvilke midler der af det offentlige skal stilles til rådighed for den kollektive trafik, bør således tilkomme en *politisk forsamling*, repræsenterende staten og de deltagende kommuner, som skal fremskaffe de fornødne økonomiske midler. Denne folkevalgte forsamling vil endvidere i forbindelse med den finansielle afgørelse få lejlighed til at tage stilling til de tekniske og økonomiske hovedprincipper for planen som helhed.

Selve den planlæggende virksomhed og arbejdet med at føre planen ud i livet må derimod ifølge sagens natur overdrages til et snævrere, administrativt organ af *særligt sagkyndige personer*, udstyret med sådan myndighed og ansvar, at det kan disponere med den forretningsmæssige hurtighed, smidighed og uafhængighed, som hensynet til en effektiv indsats kræver.

Trafikrådet tænkes herefter sammensat af to led: *et bevillingsråd*, der består af politiske repræsentanter for staten og kommunerne, og som tager stilling til de grundlæggende økonomiske spørgsmål og andre af trafikplanens hovedprincipper, og *en direktion*, der repræsenterer den nødvendige sagkundskab, og som har den planlæggende og udøvende myndighed. I samferdselskommissionens betænkning (side 92) er foretaget en sammenfatning af de opgaver som efter forslaget vil blive tillagt de to nævnte led. Som de vigtigste af bevillingsrådets opgaver kan nævnes: stillingtagen til,

hvilke beløb der søges stillet til rådighed til trafikplanens gennemførelse; spørgsmål vedrørende optagelse af fornødne lån; påkendelse af direktionens regnskaber; godkendelse af reglementer for trafikpersonalet og af de forskellige overenskomster trafikrådet skal indgå med andre myndigheder og virksomheder. Af direktionens opgaver skal fremhæves: udarbejdelse af samlede trafikplaner; udstedelse af de nærmere forskrifter for de enkelte trafikvirksomheder med hensyn til planens gennemførelse; forhandlinger med andre myndigheder og de berørte virksomheder, og i det hele optræden udadtil på trafikrådets vegne.

Til stk. 2.

Om teknikerudvalget og fællesudvalgene.

Bestemmelserne i dette lovforslag medfører i almindelighed ingen ændring i de beføjelser, der ved den øvrige lovgivning er tillagt myndigheder på en række områder, der tangerer trafikrådets virksomhed (jfr. § 15, stk. 1).

Et snævert samarbejde med disse myndigheder må derfor tilstræbes for at sikre, at trafikrådets planlægning ikke griber ensidigt ind på disse områder, samtidig med at det naturligvis er ønskeligt, at de pågældende myndigheder får mulighed for under deres planlæggende arbejde at blive gjort bekendt med og tage hensyn til trafikrådets dispositioner. For at lægge samarbejdet med disse myndigheder m. v. ind i faste rammer og således sikre en løbende kontakt med dem, foreslås samarbejdet udformet i en række *stående fællesudvalg* med repræsentanter for såvel trafikrådet som vedkommende myndighed. Disse fællesudvalg er ikke administrative organer og har ingen egentlige beføjelser, men deres opgave er at samordne den planlægning, som foretages af en række myndigheder, som hver for sig har afgørelsen inden for sit felt. Beslutninger i fællesudvalgene kan derfor ikke være bindende på anden måde end derved, at enighed i et fællesudvalg må forpligte vedkommende parter til at gå ind for fællesudvalgets synspunkter over for deres endeligt afgørende myndigheder. Der kan derimod ikke blive tale om, at et flertal i et fællesudvalg skal kunne nedstemme andre synspunkter eller på anden måde anfægte deres kompetence.

Det omtalte samarbejde mellem trafikrådet og myndighederne uden for rådet har også et andet formål. De forskellige myndigheder og trafikvirk-